

Odd Roar Lofterød hadde en fin debut med sin nye C & C 33 «Fresh Air Experience» i kl. IV IOR. Han var i mål like etter de største IOR-båtene og blir etter våre beregninger beste båt «overall» i kl. I-V. →

«Long John» – svensk paradebåt av typen «Wasa 55» kom for å demonstrere sin hurtighet i

Færderseilasen. Fort gikk det og hurtigst rundt kom båten, men med 36 fot IOR ble båten slått

av alle de gode IOR-båtene.

Morsom, men vanskelig Færderseilas

Lørdag morgen 11. juni ble de vel 2.000 seilerne som skulle delta i Færderseilasen vekket av et voldsomt tordenvær, iltre kulingkast og striregn midt i det grå og triste. Noen var det kanskje som allerede da syntes det fikk være grenser for selvpinsel. Men gledelig mange av de 550 påmeldte båtene stilte til start kl. 12 utenfor «Geita» ved Snarøya innerst i Oslofjorden. En optimistisk Blindern-meteorolog hadde gode nyheter til Færderseilerne i «9-timen»: En frisk syd til syd-vest bris ute i Skagerrak var på vei inn Oslofjorden og skulle feie bort alt gråværet og regnet i løpet av dagen og gi vind, klarvær og varme. Like før det første startskuddet kom det et heng av sønnavind, men det ga seg fort. Også i år ble det derfor svært udramatiske starter, bortsett fra at mange tydeligvis ikke visste om de skulle starte på 5-minutter skuddet eller

vente på selve startskuddet. Såvidt vi vet ble det ingen protester, de mange tjuvstarter til tross.

Det er en god gammel regel som sier at båter som ikke skal starte skal holde unna for startende båter. Uten klasseflagg og med det virvar av forskjellige klasser som påny preget Færderseilasen måtte det bli kaos. Særlig i en start med så lite vind der alle var engstelige for å ligge for langt unna linjen. Resultatet var at mange av dem i små båter hadde store problemer med å komme frem til startlinjen i tide. Selv en så rutinert seiler som Trond Gundersen i «Joy» var over 15 minutter for sent over startlinjen! Neste år har KNS bebudet en hardhendt beskjæring av antall klasser og begrensning til IOR og Scandicapmålte båter i tillegg til entypeklassene. Det vil neppe komme til å redusere deltagelsen, men utvilsomt

bety mye ekstra-arbeide for målerne. Nå var det forresten langt over 100 båter som ikke fikk starte fordi påmeldelsene ikke var kommet frem i tide. Det kan virke stivbent og byråkratisk, men Færderseilasen er blitt et så stort og arbeidskrevende arrangement at arrangørene selvfølgelig må kunne kreve en viss punktlighet av deltagerne. Til gjengjeld synes vi seilerne og det store interesserte publikum må kunne forlange en hurtigere resultat-service enn hva som nå er tilfelle. Det er uholdbart at skipperne skal sende inn sine erklæringer dagen etter i en slik regatta. Båtene må klokkes i mål på Filtvedt og resultatene bør kunne foreligge fortløpende etter innkomst, akkurat som i hopprennet i Holmenkollen. Seilklubben i Helsingør som står for «Sjælland Rundt» i Danmark kan vise vei i så måte.

Årets Færderseilas bød på alle ingrediensene som skal til for å skape en populær 24-timers regatta for alle grupper seilere: Skiftende vindforhold, såpass dårlig sikt at de fleste måtte ta i bruk sine kunnskaper om kart og kompass, lunefulle strømforhold og nok av «passende» båter å måle krefter mot. Selv om det er mye flaks og uflaks som spiller inn i enhver seilas i Indre Oslofjord er det påfallende hvor mye mer «flaks» de drevne regattaseilerne alltid har nettopp i Færder'n. Når du plutselig ligger der uten et vindpust og ser båtene som var langt bak deg skli forbi på den andre siden av fjorden er det snart gjort å trøste seg med skjebnesvanger uflaks. Men holdt du utkikk med båtene foran? Og lette du etter svarte striper på vannet før du slo ditt uheldige slag? Noe av hemmeligheten med å komme fort ut fjorden i veks-